

Et ita regens de finibus tyri venit per
hydrom ad mare galilee inter medi-
os fines decapoleos. Et adducunt ei
surdum et mutum. Et deprecabantur eum
ut imponat illi manum. Et apprehendens
eum de turba foris misit digitos suos
in aurículas eius: et repens tetigit linguam
eius: et suspiciens in celum ingenuit. et
ait illi. Effreda: quod est adaperire. Et sta-
tim aperte sunt aures eius: et solutum
est vinculum lingue eius: et loquebatur
recte. Et precepit illis ne cui dicerent.
Quanto aut eis precebat tanto magis
plus predicabant: et eo amplius amiraba-
tur dicentes. Bene omnia fecit: et surdos
fecit audire: et mutos loqui. **III**
In diebus illis itaq; cum turba multa esset
nec haberetur quod manducarent: convoca-
tis discipulis ait illis. Misereor super
turbam: quia ecce iam triduo sustineant
me nec habent quod manducet: et si dimise-
ro eos ieiunos in domum suam deficient
in via. Quidam enim ex eis de longe ve-
nerunt. Et responderunt ei discipuli sui.
Vnde illos poterit quis hic saturare
panibus in solitudine? Et interrogavit
eos. Quot panes habetis? Qui dixe-
runt. Septem. Et precepit turbe discum-
bere super terram. Et accipiens septem pa-
nes gratias agens fregit: et dedit disci-
pulis suis ut apponerent: et apposue-
runt turbe. Et habebat pisciculos pau-
cos: et ipsos benedixit: et iussit apponi.
Et manducaverunt et saturati sunt: et
sustulerunt quod superaverat de fragmen-
tis septem sportas. Erant autem qui
manducaverant filii quatuor milia: et
dimisit eos. Et statim ascendens na-
vim cum discipulis suis: venit in partes
dalmanutha. Et recesserunt pharisei et
ceperunt conquirere eum: conquirentes ab il-
lo signum de celo: temptantes eum.

Et ingenuit spiritus ait. Quid gene-
ratio ista signum querit? Amen dico vo-
bis: si dabitur generationi ista signum.
Et dimittens eos ascendit in celum navem:
et abiit trans fretum. Et oblii sunt pa-
nem sumere: et nisi unum panem non ha-
beret secum in navem. Et precepit eis disci-
pulis. Videte et cavete a fermento phariseo-
rum: et fermento herodis. Et rogaban-
tur ad alterutrum dicentes: quia panem
non habemus? Quo cognito: ait illis
ihesus. Quid cogitatis quia panes
non habetis? Non dum cognoscitis
nec intelligitis? Adhuc occurrat habe-
tis cor vestrum. Quot habentes non vi-
detis: et aures habentes non auditis.
Nec recordamini quando quinq; panes
fregi in quinque milia: et quod copiosius fra-
gmentorum plenos sustulistis? Dicunt
ei. Duodecim. Quando et septem panes
in quatuor milia: quod sportas fragmen-
torum sustulistis? Et dicit ei. Septem. Et
dicebat eis. Quomodo nondum intelli-
gitis? Et venit bethsaida: et adduxit
ei cecum: et rogabat eum ut illum tangere.
Et apprehensa manu cecum eduxit eum
extra vicum: et reprensus in oculos eius
impositis manibus suis: interrogavit
eum si quid videret. Et aspiciens ait.
Video homines velut arbores abun-
dantes. Deinde itaq; imposuit manus
super oculos eius: et cepit videre: et resti-
tutus est: ita ut clare videret omnia. Et
misit illum in domum suam dicens. Vade in
domum tuam: et si in vicum introieris nemini
dixeris. Et ingressus est ihesus in discipuli
eius: et ingressus est in viam in-
terrogabat discipulos suos dicens eis.
Quem me dicunt esse homines? Qui re-
sponderunt illi dicentes. Iohannem ba-
ptista: alij helyam: alij vero quod sit unus de
prophetis. Tunc dicit illis. Vos vero

quem me esse dicitis? Respondens pe-
trus ait ei. Tu es christus. Et conminat
est eis: ne cui dicerent de illo. Et cepit
docere eos quoniam oportet filium hominis
pati multa: et reprobari a senioribus: et
a summis sacerdotibus et scribis: et occi-
di: et post tres dies resurgere. Et palam
verbum loquebatur. Et apprehendens eum
petrus: cepit increpare eum. Qui conuer-
sus: et videns discipulos suos: commi-
natus est petro dicens. Vade retro me
sathana: quoniam non sapis que dei sunt
sed que sunt hominum. Et convocata
turba cum discipulis suis: dixit eis. Si
quis vult me sequi denegat semetipsum:
et tollat crucem suam: et sequatur me. Qui
enim voluerit animam suam salvam facere
perdet eam: qui autem perdidit animam
suam propter me et euangelium: salvam faciet
eam. Quid enim proderit homini si luce-
tur mundo totum: et detrimentum anime
sue faciat? Aut quid homo communi-
cationis dabit pro anima sua. Qui e-
nim me confusus fuerit et verba mea in
generatione ista adultera et peccatrice:
et filius hominis confundet eum cum venerit in
gloria patris sui cum angelis sanctis. **II**
Et dicebat illis. Amen dico vo-
bis: quia sunt quidam de hic stan-
tibus qui non gustabunt mortem: donec
viderint regnum dei veniens in virtute. Et
post dies sex assumpsit ihesus petrum et
iacobum et iohannem: et ducit illos in
montem excelsum solos: et transfiguratus
est coram ipsis. Et vestimenta eius facta sunt
splendens: et candida nimis velut nix:
qualia nullo non potest super terram can-
dida facere. Et apparuit illis helyas
cum moysi: et erant loquentes cum ihesu.
Et respondens petrus ait ihesu. Rabbi
bonum est nos hic esse: et faciamus tria
tabernacula: tibi unum: et moysi unum: et

helye unum. Non enim sciebat quod diceret.
Erant enim timore et reverentia. Et facta est
nubes obumbrans eos: et venit vox de
nube dicens. Hic est filius meus? carissi-
mus: audite illum. Et statim circumspici-
entes: neminem amplius viderunt nisi
ihesum tantum secum. Et descendentibus il-
lis de monte precepit illis ne cuiquam quod
vidissent narrarent: nisi cum filius ho-
minis a mortuis resurrexerit. Et ver-
bum continuerunt apud se: conquirer-
es quid esset cum a mortuis resurrex-
erit. Et interrogabant eum dicentes. Quid
ergo dicunt pharisei et scribe quia helyam
oporteat venire primum? Qui respon-
dens ait illis. Helyas cum venerit primo
restituere omnia: et quomodo scriptum est
in filio hominis: ut multa patiatur et con-
turbetur. Sed dico vobis: quia et helyas
venit: et fecerunt illi quecumque voluerit
sicut scriptum est de eo. Et veniens ad
discipulos suos vidit turbam magnam cir-
ca eos: et scribas conquirantes eum illis.
Et confestim omnis populus videns ihesum
stupescit: et exprobat eum: et accurrentes
salutabant eum. Et interrogavit eos.
Quid inter vos conquiritis? Et respon-
dens unus de turba dixit. Magister ar-
tuli filium meum ad te habentem spiritum
mutum: qui ubicumque est apprehendit
allidit illum: et spumat et stridet dentibus
et arefcit. Et dixi discipulis tuis ut eice-
rent illum: et non potuerunt. Qui respon-
dens eis dixit. Non generatio incredula:
quod diu apud vos ero? Quam diu vos
patiar? Adverte illum ad me. Et attule-
runt eum. Et cum vidisset eum statim spi-
ritus conturbavit illum: et elisus in ter-
ram volubatur sputans. Et interro-
gavit patrem eius. Quantum temporis
est ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab
infantia. Et frequenter eum in ignem et in